

SPORT

Rok III

Kraków, dnia 24 listopada 1947

Nr. 83 (196)

Prawidłowe rozwiązanie konkursu P. K. Ol.

„ZGADNIJ KTO WYGRA”

- 2 AKS—Warta 0:2
1 Legia—Ruch 3:0
1 Lechia—Tarnovia 3:1
1 Cracovia—Garbarnia 4:1
x ZZK—Kopalnia 4:4
1 Milicyjny—Pogoń 1:0
1 Naprzód (Lipiny)—Azoty 1:0
1 Śląsk (Świętochów)—Czarni 3:0
1 TUR (Tomaszów)—ZZK 3:2
2 PTC—Concordia 1:3
1 SKS (W-wa)—Syrena 2:1
x Bzura—Grochów 3:3

Rapid mistrzem Austrii

Wiedeń (tel. wł.) W ostatnim meczu jesiennej rundy mistrzostw piłkarskich ligi austriackiej Rapid odniósł wysokie zwycięstwo nad „Austrią” 7:2, zdobywając definitywnie tytuł mistrza Austrii (w rundzie jesiennej).

Wacker—Ujpesti 2:2

Budapeszt (tel. wł.) Dwaj mistrzowie piłkarscy swych krajów z ub. roku zmierzali się w niedzielę w Budapeszcie, uzyskując — po wyrównanej walce — wynik remisowy.

Francja—Portugalia 4:2 (0:1)

W Lizbonie rozegrano międzynarodowy mecz piłkarski: Francja—Portugalia, który przyniósł zwycięstwo drużynie francuskiej, mimo iż Portugalia prowadziła do przerwy 1:0.

I znów „maruderzy” zwyciężyli liderów

Praga (tel. wł.) W ostatnią niedzielę jesiennej rundy mistrzostw piłkarskich ligi czechosłowackiej zdarzyły się znów sensacje. I tak Cechie Karla wygrał z Bohemians 4:2 (3:0), Czeskie Budziejowice zremisowały ze Slavią 1:1 (1:1), a Bratislava rozgromiła 7:1 (6:0) miedawnego pogromcę Spartę, Victorię (Pilzno). Poza tym Sparta pokonała Zilinę 4:0 (3:0), a Śląska Ostrava zwyciężyła Trnawę 3:1 (1:1).

W tabeli prowadzi Bratislava (14 pkt.) przed Slavią (13 pkt.) i Spartą (12 pkt.).

NOWY REKORD ZSRR

U schyłku sezonu lekkoatletycznego padł w Związku Radzieckim nowy rekord w rzucie dyskiem. Zdobył go Isajow, osiągając odległość 49 m 80 cm i bijąc dotychczasowy rekord Heine Lipa o 39 cm.

ZSRR ZGŁOSIŁ SĘDZIÓW DO FIFA

Sześciu sędziów piłkarskich zgłosił Związek Radziecki do FIFA, m. in. znanego już w Europie sędziego Łatysłowa.

Z PRZYGOTOWAŃ DO OLIMPIADY

Na stadionie olimpijskim w Wimbli pod Londynem, zakłada się linie telefoniczne dla 800 telefonów, które umożliwią dziennikarzom całego świata bezpośrednie nadawanie wiadomości ze stadionu do swoich redakcji.

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY WF i PW W KRAKOWIE komunikuje, że w niedzielę, dnia 30 listopada br., o godz. 8.20 rano odbędzie się plenarne posiedzenie Woj. Rady WF i PW w Krakowie, w lokalu Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej — Kraków, ul. Basztowa 6. Obecność wszystkich delegatów do Wojewódzkiej Rady WF i PW, tudzież przewodniczących Powiatowych Rad WF i PW obowiązująca.

Czy ...zmiana „Warty”?

Nadchodzi kulminacyjny punkt tegorocznych mistrzostw piłkarskich Polski: finałowy mecz Warta—Wisła w Poznaniu. Nadzieje drużyny krakowskiej na to, aby AKS „urwał” Warcie przynajmniej jeden punkt, spełzły na niczym i niepokonana dotąd w rozgrywkach finałowych drużyna poznańska wystąpi do meczu przeciw Wiśle z przewagą 2-ch punktów mistrzowskich. A zatem wystarczy poznańczykom zdobycie jednego tylko punktu, by zdobyć dla siebie tytuł mistrzowski. Oto, by Warta nie zdobyła tego punktu i by straciła oba w najbliższym meczu, walczyć musi ze wszystkich sił drużyna krakowska. Jeśli jej uda się zwyciężyć w Poznaniu, wówczas o tytuł mistrza piłkarskiego Polski na rok 1947-my rozstrzygnie 3-cie decydujące spotkanie rozegrane na neutralnym gruncie.

Tak więc z trójki finalistów na „placu boju” zostało już tylko 2-ch, którzy poważnie się jeszcze „liczą”. Trzeci kandydat chorzowski AKS odpadł już definitywnie po drugiej porażce z Wisłą. Zdobył drużyny chorzowskiej w meczach finałowych

wyraża się zaledwie 2-ma bramkami przy stracie 13-tu i bez zdobycia żadnego punktu. Jest to zbyt mało jako na finalistę; tu jeszcze raz podnosimy, cośmy już pisali uprzednio, że AKS raczej szczęściu zawdzięcza swoją pierwszą pozycję w grupie II-giej i że kandydatem na mistrza tej grupy była drużyna Cracovii.

Ośmielamy się twierdzić, że zdobył tak punktów jak i bramkowi drużyny krakowskiej w finałowych rozgrywkach byłaby o wiele pokrzepiająca i kto wie nawet, czy Cracovia grając przeciw Warcie (zwłaszcza u siebie) nie pomogłaby do zdobycia mistrzostwa... Wiśle. Lecz nie mówmy o tym, co byłoby, gdyby...

Zastanówmy się natomiast, jakie szanse ma drużyna Wisły w najbliższym spotkaniu przeciw Warcie? Wiemy dobrze, że strata 2-ch punktów, zresztą jedynych w czasie rozgrywek finałowych przez Wisłę, nastąpiło w chwili, gdy czerwoni grali bez swojego najlepszego napastnika Gracza, i że porażka w meczu z Wartą, jest jedyną, jaką krakowianie ponieśli w tym roku na swoim boisku.

Również Warta nie przegrała w tym roku żadnego meczu mistrzowskiego na swoim terenie, a zwyciężając w Krakowie i Chorzowie stała się — według „obliczeń papierowych” — 100%-wym kandydatem na mistrza. Własny teren, własna widownia mogą jej bowiem wydatnie przyjść z pomocą w ostatnim spotkaniu, w którym siły przeciwników są... równe.

Jeśli bowiem z obu drużyn, tj. Jurowicza i Krystkowiaka pierwsze miejsce przynaczył trzeba Jurowiczu, który w ostatnich meczach błysnął znakomitą formą, to linia obrony drużyny krakowskiej — nawet jeśli wróci Flanek, — ustępuje nieco jako całość linii obrony drużynie poznańskiej, gdzie Weiss i Dusik tworzą zgraną parę rutynowanych obrońców, którym nie obce są arkana techniki i taktyki i którzy umieją grać dostatecznie twardo, by zmusić do respektu napad drużyny przeciwniej.

Jeśli idzie o linię pomocy, to w chwili, gdy Legutko utrzyma się na poziomie sprzed tygodnia, a obaj skrajni bez względu na to, czy będą nimi bracia Wapiennicy, czy Wa-

piennik czy Snopkowski, będą grali na przeciętnym swoim poziomie, wówczas trójka ta będzie miała pewną przewagę nad trójką pomocy Warty, w której również grają zawodnicy wysoce technicy jak Kazimierzczak, Danielak i Groński.

Jako całość, napad Warty ma zdecydowaną przewagę nad napadem drużyny krakowskiej.

Piątka: Gierak, Gendera, Czapezyk, Skrzypniak i Smolski, to 5-ciu rasowych napastników i przebojowców, to linia bez słabych punktów.

A w Wiśle? Obaj skrzydłowi nie liczą się „poważnie”. Są to 2 najsłabsze punkty zespołu, tak, że siła ofensywy Wisły zasadza się jedynie na trójce środkowej... I tu od „dnia” Gracza i jego najbliższych partnerów Artura i Kohutę, może zależeć wynik spotkania. Jeśli prawy łącznik reprezentacji Polski zagra tak, jak zagrał 2 tygodnie temu w Chorzowie (a nie tak, jak w ubiegłą niedzielę w Krakowie) jeśli Arturowi wystarczy sił fizycznych na wytrzymanie ciężkiego spotkania, jeśli szczęścia w przebojach i strzałach, szczęścia w przebojach i strzałach, wówczas krakowianie mogą rozstrzygnąć ten mecz dla siebie i doprowadzić do 3-go z rzędu spotkania pomiędzy sobą i Wartą.

Jeśli się to zdarzy, pomówimy jeszcze raz o szansach; tu tylko nadmieniamy, że pora, w jakiej rozgrywa się najcięższe zawody o najbardziej zaszczytny tytuł jest już co najmniej... mocno spóźniona. Tego jednakże zmienić się już nie da. Jesteśmy przekonani, że mimo takiej okropnej aury, jaką mieliśmy np. dziś w Krakowie, na najbliższym meczu w Poznaniu zjawi się rekordowa ilość widzów, pragnących być świadkami

CZY DECYDUJĄCEGO SPOTKANIA?

W razie zwycięstwa Warty tak, w razie zwycięstwa Wisły nie. (hbs)

Legia też już w Klasie Państwowej

Legia-Ruch 3:0 (0:0)

Warszawa (tel. wł.) Wspaniały finał 2-giej drużyny warszawskiej, walczącej o wejście do naszej Klasy Państwowej, przyniósł jej w dniu dzisiejszym duży sukces w postaci zwycięstwa nad liderem tabeli t. zw. „2-go frontu”, Ruchem. Wojskowi wygrali ten mecz 3:0 i dzięki temu zakwalifikowali się już do czwartej klasy naszego piłkarstwa, bez względu na wynik ostatniego swojego meczu, w którym przeciwnikiem drużyny warszawskiej będzie Lechia w Gdańsku.

Ruch wystąpił do tego meczu bez Broma, Gieburę i Cieślaka, to jednak zaprezentował się jako zespół bardzo groźny, dysponujący dobrą defensywą i szybkim napadem.

Mimo rozmokłego boiska gra była prowadzona w szybkim tempie i miała ciekawy przebieg. W pierwszej połowie lekka przewaga miała Legia, lecz jej ataki na bramkę chorzowlan rozbiły się o doskonałą obronę gości, względnie oddane strzały wyłapywał doskonały bramkarz Wyrobek.

Po bezbramkowej pierwszej części gry, zdobył Górski prowadzenie dla gospodarzy w 20-tej minucie. Na 17-cie minut przed końcem, obrońca Ruchu Gruszka opuścił boisko na skutek kontuzji brwi i goście grają przez 10 minut w 10-tkę. W tym czasie Legia zdobyła 2 bramki przez Szymańskiego (w 39 min.) i Waśkę (w 44-ej min.).

Z drużyny zwycięzców wyróżnić należy bramkarza Skromnego, Waśkę w pomocy oraz Górskiego w ataku.

Zawody prowadził niezdecydowanie Olewski z Krakowa.

AKS nie zastąpił na przegraną w meczu:

Warta—AKS 2:0 (1:0)

Katowice (tel. wł.) W ostatnim meczu mistrzowskim miał A. K. S. za przeciwnika lidera grupy finałowej Wartę. Nie udało mu się wygrać z drużyną poznańską, choć z przebiegu gry drużyna chorzowska absolutnie na przegraną nie zasłużyła a nawet wynik remisowy był słabym odzwierciedleniem przewagi, jaką miał AKS przez prawie całe 90 min. gry. Mimo niej, chorzowianie przegrali spotkanie, a Warta zawdzięcza swoje zwycięstwo dużej dozie szczęścia oraz fenomenalnej obronie swojego bramkarza Krystkowiaka. O jego klasie świadczą najdobitniej fakt, że przy stanie 1:0 obronił on również rzut karny, egzekwowany przez Janickiego.

AKS wystąpił do meczu przeciw Warcie bez Pytla i Barańskiego; — ich następcy spisali się zupełnie dobrze, tworząc razem z pozostałymi równy i szybki zespół, któremu jednak było brak w wykończeniach podbramkowych, oraz brak łutu szczęścia. Jak zwykle, tak i tym razem wyróżnił się w zespole chorzowskim Spodzieja i Gałdzik. Pierwszy kierował b. mądrze napadem, drugi był filarem defensywy.

W drużynie Warty zawiedli najbardziej Gendera i Smolski, a ciężar gry napadu spoczął na obu łącznikach: Czapezyku i Skrzypniaku. Dobrze grała linia pomocy Warty, natomiast gra obrony budziła po-

ważne zastrzeżenia. Gdyby nie Krystkowiak, to częste przebywanie napastników AKS-u na polu bramkowym Warty przyniosłoby efekt w postaci niejednej bramki.

Dwa gole, które Warta zdobyła w Chorzowie padły w następujących okolicznościach: w pierwszej połowie po kornierze bitym przez Czapezyka, zdobył pierwszą bramkę dla Warty Smolski (30-ta minuta), druga natomiast padła po zmianie stron po solowym przeboju (62-ga minuta) Skrzypniaka i po niefortunnym wybiegu bramkarza AKS.

Sędzia Fronczyk z Tarnowa, b. dobry.

2xParpan i 2xMajeran w meczu:

Cracovia—Garbarnia 4:1 (2:0)

W miejsce projektowanych zawodów z Wisłą, która ze względu na ciężki mecz w Poznaniu w nadchodzącą niedzielę, zrezygnowała z zawodów towarzyskich przeciwko Cracovii, rozegrali biało-czerwoni zawody z drugim miejscowym przeciwnikiem tj. Garbarnią. Obie drużyny do tych zawodów wystąpiły w swoich najlepszych składach i mimo trudnych warunków atmosferycznych, zdominowały grę na dobrym poziomie technicznym, którą obserwowało jedynie około 3 tys. widzów.

Jak było do przewidzenia, biało-czerwoni rozstrzygnęli ten mecz na swoją korzyść, wygrywając dzięki doskonałej grze swoje j. pomocy oraz większemu zdecydowaniu części napastników.

SKŁADY DRUŻYN:
CRACOVIA: Rybicki — Gędek, Glimas — Jabłoński I., Parpan, Jabłoński II., Szelięga, Radoń, Szewczyk, Różankowski I. (Majeran) Bobula.

GARBARNIA: Jakubik — Sliwa (Gruc) Ziemba — Górecki, Lasiewicz, Kaliciński — Parpan, Majeran Nowak Rakoczy, Ignaczak.

Podnosząc grę linii pomocy Cracovia trzeba stwierdzić, że trójka pomocników Cracovii przewyższała co najmniej o klasę tę linie drużyny przeciwniej, gdzie jedynie Lasiewicz od czasu do czasu dawał znać o sobie.

Trudno by natomiast przyznać pierwszeństwo któremuś z bramkarzy: Jakubik był częściej w akcji i wie-

le razy wyjątkowo groźną sytuację pod własną bramką. Rybicki rzadziej zatrudniony, pokazał jednak kilka parad świadczących o dobrej klasie.

Z piątki obrońców najlepszym był Gędek, mając w Glimasie godnego partnera.

Obojczy Garbarni nie zawsze umieli sobie dać radę z szybkim atakiem Cracovii i popełnili także wiele błędów taktycznych.

Mimo pięciu bramek, oba ataki nie stały na wysokości zadania. Pierwsza bramka, jaką zdobyła Cracovia, był raczej dziełem przypadku, a Szezwczyka zdobył ją wcale nie „główną” (odwrotną częścią ciała). Najbardziej z bramek uzyskał Bobula, strzelając po dobrej centrze Szelięgi główką w przeciwny róg bramki.

PRZEBIEG GRY

Po trzech minutach gry traci Cracovia Różankowskiego, któremu odnowiła się dawna kontuzja i który zmuszony jest ustąpić miejsca Majeranowi. W dwie minuty później Cracovia zdobywa prowadzenie przez Szezwczyka w podanych powyżej okolicznościach.

Na drugą bramkę nie trzeba było również długo czekać, albowiem w pięć minut później po kornierze bitym przez Szelięgę Majeran z najbliższej odległości strzela po raz drugi celnie do siatki Garbarni.

Zwolennicy Cracovii mają pełny powód do radości i oczekują, że za każde następne pięć minut padnie dalsza bramka; tymczasem dzieje się inaczej, do przerwy posiadają rezultat

niezmieniony, a szereg obustronnych ataków likwidowanych jest przez wia defensywnie obu drużyn.

W tym okresie wymienić by trzeba jeszcze piękną akcję Rybickiego (w 15 minucie), kiedy to bramkarz Cracovii broni kolejno dwa bliskie strzały napastników Garbarni i również przytomną obronę Jakubika zaraz w następnej minucie.

Na dziesięć minut przed upływem pierwszej połowy Cracovia ma okazję szansej zdobyć bramki; wspaniała bomba środkowego pomocnika trafia jednak w poprzeczkę; w następnej minucie strzela Majeran, mijając również nieznacznie cel.

Po zmianie stron, już pierwsza minuta przynosi dalszą bramkę. Zdobywa ją Majeran, podwyższając wynik na 3:0.

Przy tej akcji Jakubik doznaje niegroźnej kontuzji i zmuszony jest opuścić boisko na parę minut. W cztery minuty później wynik brzmi już 4:0. Strzelcem jest Bobula.

Teraz przychodzi do głosu garbarnia. Ich wysiłki w kierunku uzyskania honorowego punktu wleńczy powodzeniem Ignaczak, zdobywając w 15 minucie skończonym strzałem honorowy punkt dla swoich barw.

Strata bramki działa podniecająco na drużynę Cracovii, która znów przyjmuje inicjatywę w swoje ręce i gości nieprzerwanie na polu bramkowym przeciwnika, jednak do zmiany do wyniku nie dochodzi.

Sędziemu Sadzikowi nie możemy po tych zawodach wystawić dobrej noty,

Lechia-Tarnovia 3:1 (0:1)

Gdańsk (Tel. w.) Pierwsze zwycięstwo w zawodach eliminacyjnych o wejście do Klasy Państwowej odnosi dziś Lechia, zwyciężając Tarnovię 3:1. Gospodarze dzięki ambitnej i szybkiej grze zasłużyli na ten sukces, do którego najbardziej przyczynili się obrońca Kamzela, środkowy pomocnik Nierychło oraz napastnicy Kupcewicz, Goździk i Kokot. Ci dwaj ostatni byli strzelcami bramek dla swej drużyny, przy czym środkowy (Goździk) zapisał na swe konto dwie. Strzelcem honorowej bramki dla drużyny tarnowskiej był Rolk.

Na skutek przegranej Tarnovii o wejście jej wzgl. Widzewa do Kl. Państw. zadecyduje najbliższy, a zarazem ostatni mecz z cyklu zawodów

eliminacyjnych pomiędzy Tarnovią i Widzewem w Tarnowie. Widzew, wyzyskując wolny termin, zrobił w niedzielę „próbny galop”, grając przeciw ŁKS-owi z wynikiem 1:3. Łódzianie nie zachwycili i w meczu z Tarnovią, która będzie pałać żądzą rewanżu i nie stracenia jedynej szansy do „awansu”, są w trudniejszej roli, niż gospodarze.

Tabela pięciu przed ostatnimi meczami (Lechia—Legia i Tarnovia—Widzew) ma następujący wygląd:

1. Ruch	8	12	31:11
2. Legia	7	9	25:14
3. Tarnovia	7	6	17:20
4. Widzew	7	6	12:29
5. Lechia	7	3	7:18

Echa pogromu w Pradze

Znany jest już ogólnie z prasy codziennej wynik meczu bokserskiego Czechosłowacja—Polska, rozegranego we wtorek 18 bm. w Pradze, w którym Czesi zrewanżowali się w pełni za tegoroczną porażkę w Warszawie, gromiąc naszą reprezentację 12:4.

Jak wiadomo, zwycięstwo dla Polki odnieśli: Antkiewicz, waga półciężka, zwyciężając Hudaka i Chychlę, waga półśrednia, pokonując Koudelę.

Wynik ten stanowił dla Polki, jeśli chodzi o układ sił, zaskoczenie, nawet znawców czeskiego boks i był w dużej mierze niesprawiedliwy. Świadczą o tym recenzje pism czeskich, w których czytamy: („Svobodne Slovo”):

„BOKSERZY SIĘ BILI, A SĄDZIOWIE ROBIŁI WYNIKI”

Pismo to twierdzi, że tak Bazarnik jak i Rademacher absolutnie nie zasłużyli na przegraną, choć równocześnie dodaje, że i zwycięstwo Chychli jest niesprawiedliwe. Recenzja z meczu zakończona jest słowami: „Bokserzy na ringu uczciwie walczyl, czego nie można powiedzieć o sędziach”.

Podajemy jeszcze pokrótce techniczne wyniki tego spotkania (na pierwszy mecz bokserzy Czechosłowacji):

Waga musza: Majdloch zwyciężył Sowińskiego.

Waga kogucia: Zachar wygrał z Bazarnikiem.

Waga piórkowa: Hudak przegrał z Antkiewiczem.

Waga lekka: Petrina pokonał Rademachera.

Waga półśrednia: Koudela przegrał z Chychlę.

Waga średnia: Torma zwyciężył Szymankiewicza.

Waga półciężka: Netuka wygrał z Szymurą.

Waga ciężka: Rademacher zwyciężył Klimeckiego.

Nie od rzeczy będzie przypomnieć, że nasza porażka w Pradze jest najcięższa, jaką ponieśliśmy w ostatnich 10 latach. W takim bowiem stosunku 4:12 przegraliśmy w 1933 roku we Wrocławiu z Niemcami.

W drugim meczu rozegranym w piątek w Bratysławie, zmierzyli się mniej więcej te same zespoły występujące pod nazwą: Słowacji i Polski połudn.

Polacy uzyskali już dużo lepszy wynik, przegrywając 7:9.

Szczegółowe wyniki tego spotkania były następujące:

Majdloch pokonał Sowińskiego, Zachara przegrał z Bazarnikiem, Hudak przegrał z Antkiewiczem, Petrina zwyciężył Rademachera, Koudela zremisował z Chychlę, Torma pokonał Nawarę (przez dyskwalifikację Polaka), Netuka przegrał z Szymurą, Rademacher zwyciężył Klimeckiego.

Szymurze udało się pomścić swoją wtorkową porażkę, natomiast zwycięzca w meczu w Pradze Chychlę, zdołał tylko uzyskać remis przeciw Koudeli.

Szansy drużyn naszej ligi koszykowej

W najbliższą niedzielę wystartuje najmłodsza liga polska: liga koszykówki, reprezentowana przez 9 zespołów, przedstawicieli 5-ciu najmniejszych w chwili obecnej ośrodków tego sportu. Warszawę reprezentują: zeszłoroczny mistrz Polski AZS i Znicz (Pruszków), Łódź: YMCA i TUR, Poznań: KKS i Warta, Gdańsk: YMCA a Kraków wicemistrz Polski, Wisła oraz AZS.

Kluby te można już w chwili obecnej ze względu na wykazaną formę w rozgrywkach towarzyskich podzielić na dwie grupy:

Pierwsza to YMCA (Łódź), AZS (W-wa), KKS i Warta (Poznań), oraz Wisła (Kraków).

Druga grupa to: YMCA (Gdańsk), AZS (Kraków), TUR (Łódź), Znicz (Pruszków).

Najmłodziej przygotowuje się łódzka YMCA w skład której wchodzi reprezentanci Polski: Dowgird, Barszczewski, Zieliński, ostatnio do trójki tej dołączyli się Ulatowski i Maleszewski, tak, że skład YMCA jest równoznaczny z reprezentacją Polski. YMCA łódzka rozegrała cały szereg spotkań, które miały z jednej strony umożliwić zapoznanie się z systemem gry przeciwników, z drugiej strony, były sprawdzianem możliwości tej drużyny. Pierwsze spotkanie z poznańskim KKS, zakończyło się dość znaczną porażką YMCA, gnającej jeszcze bez Maleszewskiego. Był to jednak wynik doskonałej gry KKS, który w tym spotkaniu przeżywał renesans swej wspaniałej niegdyś formy. Spotkanie z Wartą, która pokonała KKS, skończyło się kompromitującą porażką tej ostatniej, którą imciarzy „zdublowali”. Spotkanie z Wisłą dało łódzianom nieznaczne zwycięstwo, osiągnięte dość szczęśliwie pod sam koniec gry, przyczem Imca grała w swym reprezentacyjnym składzie.

Rozegrane w ub. sobotę i niedzielę mistrzostwa YMCA w Warszawie były sprawdzianem sił YMCA gdańskiego i łódzkiego. Wykazały one że forma graczy łódzkich jest zadawalająca; na pierwszy plan wysuwają się Zieliński w ataku i Maleszewski w obronie. Drużyna stoi na dobrym poziomie technicznym, gorzej jest natomiast z taktyką. „Pięta achillesowa” jest brak rezerw. Dysponuje ona wprawdzie dwoma drużynami rezerwowymi, ale są to młodzi chłopcy, uprawiając koszykówkę od kilkunastu miesięcy, nieprzygotowani ani fizycznie ani technicznie, — a tym bardziej nerwowo do ciężkich spotkań ligowych.

O ile za tym graczom YMCA uda się przejść bez czterech osobistych, które są równoznaczne z usunięciem z boiska, wówczas YMCA może osiągnąć swój cel i zdobyć pierwsze miejsce w Lidze.

Drugi partner łódzki, TUR, skazany jest na odegranie pośredniej roli. Jest to drużyna o słabym zaawansowaniu technicznym i taktycznym i będzie musiała dolożyć wszelkich starań aby utrzymać się w Lidze. Jedyne jasne punkty są obrońca Jakubowski i napastnik Grzechowiak.

Warszawa stoi pod znakiem dużych zmian w drużynie zeszłorocznego mistrza Polski AZS-u. Ubyły z niego dwaj filary Ulatowski i Maleszewski, którzy w dużym stopniu zadecydowali o zeszłorocznym sukcesie. Jest to wybitne osłabienie sympatycznej drużyny warszawskiej, której trzon tworzą: Jaznicki, Bartosiewicz, Popiolek, i Nowekowski. Uzupełnieniu zawodników młodszego z których wybija się Drzewosowski i Popiawski, trenującymi pod okiem stałego trenera AZS-u Kłyszewski. Znajdąc sposób podchodzenia Kłyszewski do zagadnień taktycznych koszykówki, AZS w krótkim czasie powinien wypełnić lukę powstałą ubytkiem Maleszewskiego i Ulatowskiego i nadrobić braki taktyczne. AZS jest drużyną, która swoim sposobem gry, może sprawić dużo kłopotu przeciwnikom. Ma ona zdecydowaną przewagę nad Zniczem, opierającym swe zagranie w dużej mierze na przypadku a nie na jasnej myśli przewodniej. Podporą Znicza jest obrońca Duda.

Najstarszymi rywalami są KKS i Warta; ich lokalna rywalizacja przebiegała się obecnie na teren ligi. Trudno jest przypisać przewagę którejś z nich. — KKS to starzy zawodnicy: Grzechowiak, Jarczyński, Kolański, Kasprzak, Łoj, Patrzykont, Śmigielski. Zawodnicy najbardziej taktycznie zaawansowani ze wszystkich zespołów ligowych, którym brak jednak atutu: młodości i szybkości. Niektórzy zawodnicy stracili już wiarę w efekt swych zagran. Warta natomiast to zespół młody, szybki bardzo ambitny, z Dylewiczem, Iwanowem, Pawlickim w ataku i Matysakiem w obronie. Tym znowu brak rutyny. Ostatnie spotkanie z KKS-em rozstrzygnięte wprawdzie na swoją korzyść, jednak doznał sromotnej porażki z YMCA łódzką. Spotkanie to wykazały, że Warta to drużyna o dobrym poziomie technicznym, z dużymi brakami tak-

tycznymi, które stara się nadrobić szybkością i ambicją. Dlatego może ona odegrać wybitniejszą rolę w lidze, jeżeli gracze jej potrafią osiągnąć poziom taktyki i rutyny KKS-u.

Oble te drużyny odczuwają chroniczny brak rezerw. Podobnie jest z YMCA gdańską, która liczy zaledwie 7 zawodników pełnowartościowych z Markowskim, Narkiewiczem i Lelonekiewiczem na czele. Drużyna o dobrym poziomie taktycznym, słaba natomiast pod względem fizycznym. Jest drużyną przyszłości.

Na terenie Krakowa prym dźwiera bezwzględnie Wisła, której trzon tworzą: Arlet, Heegerle, Kowalówka, mgr. Szostak i inż. Pawlik. Obok nich występują zawodnicy młodzi Krakowski, Taliak, Pawluk i inni o dobrym poziomie technicznym o słabszej natomiast kondycji fizycznej, ze względu na młody wiek. Ostatni występ Wisły w Łodzi, mimo iż była w osłabionym składzie, wykazał, że jest to drużyna, która przy systematycznym treningu może sprawić duże niespodzianki w rozgrywkach. W zagranicach jej, podobnie jak KKS widać myśli przewodnią. Jest to wynik odpowiedniego przygotowania technicznego i taktycznego poszczególnych zawodników.

AZS który wszedł po dwukrotnym zwycięstwie nad Cracovią, czym wykazał swą zdecydowaną wyższość, jest drużyną o dużych brakach taktycznych, holdującą w swej grze przypadkami. Autem jej jest szybkość, nie poparta jednak odpowiedzialną rutyną. Tutaj tkwi źródło nerwowości poszczególnych zawodników, którzy w decydujących momentach stają się kłębami nerwów. Ta zbytnia nerwowość może poważnie zaważyć w przyszłych rozgrywkach ligowych. Niemniej jednak na własnym terenie jest to drużyna groźna. Filarami jej są Kozdroj, Lipiński, Paszkowski, Bahr i Chmryk.

Gdyby chodziło o ogólną charakterystykę drużyn ligowych, należałoby stwierdzić że każda z nich posiada jedynie 6—7 zawodników o wysokiej klasie, rezerwy natomiast są już o klasę gorsze. Każdy z tym klub, który chce zakończyć swój pierwszy występ w Lidze sukcesem, musi dążyć do wyszkolenia sobie odpowiednich rezerw w jaknajkrótszym czasie. Każda drużyna startująca w Lidze musi posiadać przynajmniej 10 równych zawodników. Nadchodząca niedziela będzie świadkiem spotkań rywalów miejscowych, w których zwycięzcy poza Poznaniem są łatwi do przewidzenia. S. P.

Krakowska „A” klasa na półmetku

Jesienna runda mistrzostw piłkarskich KOZPN-u zakończona została w ubiegłą niedzielę.

Załączona tabela ilustruje najlepiej obraz walk tej rundy jesienniej, w której rozegrano łącznie 132 spotkania, uzyskując ogółem 237 bramek.

Jak już w poprzednim podawaliśmy, na czele krakowskiej Kl. A znajdują się przedstawiciele prowincji, a to: Chelmek, Fablok, Szczakowianka i Mościce. Pomiędzy nich „wdały” się tylko 2 kluby krakowskie, tj.: Zwierzyniec i Groble.

O ile pozycja Zwierzynieckiego, jednego z najstarszych klubów krakowskich i częstego lidera oraz finalisty mistrzostw nie jest niespodzianką, o tyle wysoka lokata Grobli mówi wyraźnie o tym, że klub ten doświadczył poważnego zeszłorocznego kryzysu i znajdując się w czołówce krakowskiej Kl. A, ma jeszcze szanse na rozegranie walki o zaszczytny tytuł na finiszu mistrzostw.

Do górnych regionów tabeli założyć trzeba jeszcze przedstawicieli podokręgu tarnowskiego, beniaminka krakowskiej Kl. A Mościce, który postawą swoją udowodnił, że na awans do czołowej klasy naszego piłkarstwa w pełni zasługuje.

To samo dotyczy zresztą Szczakowianki, która po kilkunastymiesięcznym pobycie w krakowskiej Kl. A zdobyła jedną z najlepszych lokat.

Wszystkie pochwały pod adresem klubów prowincjonalnych przyćmiewa w dużej mierze fakt, że ich tereny są zbyt „gorące” do rozgrywania zawodów mistrzowskich. Ostatnio na boisku Szczakowianki miały miejsce wypadki, które głośnym echem odbiły się w naszym świecie sportowym i nad którym głowią się obecnie WGD KOZPN-u.

Mówiąc o tych przykrych rzeczach, nie chcemy bynajmniej umniejszać obojętnej sily zespołów prowincjonalnych, których wyniki mówią wiele. Mówią one również o tym, że teren własnego boiska jest na ogół sprzyjającym dla drużyny prowincjonalnych. Oto np. lider tabeli z 11 spotkań rozegranych w pierwszej rundzie (jesiennej), 6 rozegrała na własnym terenie, zdobywa-

jąc w tych 6 meczach 9 punktów przy stracie 3.

Chelmek jednak jest pod tym względem wyjątkiem, gdyż w 5 meczach na obcym terenie zdobył 9 punktów, tracąc zaledwie 1, przez remis (1:1) z Wieczystą w Krakowie, co prowadziło by do konkluzji: że własny teren boiska był „gorszy” dla Chelmka, niż teren obcy. Tę po-

zomą „nienormalność” tłumaczy fakt, że Chelmek grał na boiskach przeciwników (za wyjątkiem Zwierzynieckiego, z którym uzyskał wynik nierozstrzygnięty w meczu bezbramkowym) przeciw drużynom zajmującym ostatnie miejsca tabeli: (Wieczysta, Łagiewianka, Podgórze, Prokocim).

Fablok również 6 razy grał u s-e-

bie. W meczach tych zdobył 10 punktów, wygrywając 4 razy, a dwukrotnie remisując, natomiast zdobył punktowa z 5 innych spotkań rozegranych na obcym terenie przyniosła mu 4 punkty, zdobyte przez najcenniejsze zwycięstwo nad Chelmkiem w Chelmku (2:1), oraz przez dwukrotne remisy z Mościcami (0:0) i z Koroną (1:1).

Tabela „A” kl. I rundy jesienniej w roku 1947/8	Chelmek	Zwierzyniec	Fablok	Szczakowianka	Groble	Mościce	Dąbski	Korona	Wieczysta	Łagiewianka	Podgórze	Prokocim	Ilość gier	Punkty	Stosunek bramek
Chelmek	2	0:0	1:2	1:0	2:1	1:0	6:1	3:0	1:1	4:0	2:1	1:0	11	18	22:6
Zwierzyniec	0:0	2	2:0	3:1	3:1	3:2	0:0	0:0	3:2	3:3	1:0	6:1	11	18	24:10
Fablok	2:1	0:2	2	4:1	3:0	0:0	3:3	1:1	2:2	2:0	3:1	4:1	11	16	24:12
Szczakowianka	0:1	1:3	1:4	2	1:2	5:3	3:0	0:2	3:2	5:2	3:2	6:3	11	12	28:24
Groble	1:2	1:3	0:3	2:1	2	0:1	2:1	0:3	3:1	3:0	1:0	2:0	11	12	15:15
Mościce	0:1	2:3	0:0	3:5	1:0	2	1:1	3:1	1:1	0:3	6:2	7:2	11	11	24:19
Dąbski	1:6	0:0	3:3	0:3	1:2	1:1	2	5:1	3:3	3:0	1:0	3:1	11	10	21:23
Korona	0:3	0:0	1:1	0:0	3:0	1:3	1:5	2	1:1	3:5	1:1	2:1	11	10	15:20
Wieczysta	1:1	2:3	2:2	2:3	1:3	1:1	3:3	1:1	2	4:0	1:2	1:2	11	7	19:21
Łagiewianka	0:4	3:3	0:2	2:5	0:3	3:0	0:3	5:3	0:4	2	1:2	3:1	11	7	17:30
Podgórze	1:2	0:1	1:3	2:3	0:1	2:6	0:1	1:1	2:1	2:1	2	1:1	11	6	12:21
Prokocim	0:1	1:6	1:4	3:6	0:2	2:7	4:3	1:2	2:1	1:3	1:1	2	11	5	16:36

Szczakowianka także 6 meczów mistrzowskich rozegrała na swoim boisku, zdobywając w nich 6 punktów przez zwycięstwa nad Mościcami, Dąbskim i Łagiewianką, — pozostałe zaś 6 punktów zdobyła w Krakowie, zwyciężając w identycznym stosunku (3:2) Wieczystą i Podgórze oraz Prokocim (6:3).

Mościce nie przegrały u siebie żadnego z 5 mistrzowskich meczów, oddając jedynie 2 punkty (Fablokowi jeden w meczu bezbramkowym 0:0 i Wieczystej 1:1). Zdobyć punktowa z obcego terenu (na 6 meczów) wynosi 3 punkty, na które składają się 2 punkty za zwycięstwo nad Podgórzem (6:2) oraz remis z Dąbskim (1:1).

Z uwagi na własny teren, mają więc Mościce największą szansę na poprawienie swej lokaty w rundzie wiosennej, gdyż najgroźniejszą wg. dotychczasowej lokaty przeciwników tj. Chelmek, Zwierzyniec i Szczakowiankę będą miały u siebie.

Jeśli sytuacja Grobli, Szczakowianki i Mościce zasługuje na podkreślenie w sensie dodatnim, to sytuacja 2 innych klubów krakowskiej Kl. A, a to Wieczystej i Dąbskiego jest w stosunku do lokat z ubiegłego sezonu katastrofalnie niska. Oba te kluby były finalistami zeszłorocznego mistrzostwa KOZPN-u i łącznie z Tarnovią walczyły o tytuł mistrza okręgu krakowskiego i o prawo reprezentowania naszego okręgu w zawodach o wejście do Kl. Państwowej. Dziś znajdują się one w dolnych regionach tabeli, a tendencja ich ma kierunek raczej do dołu niż ku górze tabeli.

W jeszcze gorszej sytuacji znajduje się ogólny klub Podgórze, który od początku sezonu znajduje się na przedostatniej pozycji, z której w każdej chwili może zostać zepchnięty na ostatnią przez coraz lepiej spisujący się zespół Prokocimia.

Zajmująca ósmą pozycję Korona, idzie wyraźnie ku górze: po słabym starcie zapisała na swoim koncie szereg sukcesów, między nimi zwycięstwo nad Szczakowianką (3:0) i jeszcze cenniejsze nad Groblami (3:0) i jeszcze cenniejsze nad Szczakowianką (2:0) na jej terenie.

Rekordy... reklamy i... nonsensu

Wydawało się, że schyłek sezonu piłkarskiego w Europie nie będzie już obfitował w żadne sensacje, gdy tymczasem właśnie początek t. zw. „marcowego sezonu” przyniósł olbrzymie ożywienie w świecie piłkarskim Europy. Szereg meczów międzypaństwowych i niespodziewane wyniki, do jakich zaliczyć trzeba przedewszystkiem poprom „sugarita azurra” w Wiedniu. Start „Dynamo” w Szwecji, występ nowo-kreowanego mistrza piłkarskiego ZSRR, CDKA w Czechosłowacji, szereg meczów międzynarodowych we Francji, Anglii, Czechosłowacji, oto „gwoździe” obecnego sezonu.

Znosi się na sensację jeszcze „grubszego kalibru”, gdyż wg. zapowiedzi paryskiego L'Equipe w najbliższym czasie wystąpi w Europie mistrz piłkarski Urugwaju, słynny zespół „Penarol”.

Wiemy, że Urugwaj zdobył mistrzostwo piłkarskie na Olimpiadzie w r. 1924-tym w Paryżu, w 4 lata później w Amsterdamie, ponawiając ten sukces i że był pierwszym mistrzem świata w Montevideo w r. 1930-tym.

Jak zapowiada „L'Equipe”, „Penarol” rozegra szereg zawodów w Hiszpanii, Czechosłowacji, Belgii, Luksemburgu i Francji, przyjeżdżając do Europy w swoim najlepszym składzie ze słynnym Atilem Garcu, uchodzącym za najlepszego środkowego napastnika Ameryki i za lepszego od Leonidasa.

W związku z zapowiedzią przyjazdu „Penarolu” i zastanowić by się trzeba na tym, jak to będzie się reklamować start tych świetnych piłkarzy skoro... wyczerpano już w pewnej mierze wszystkie dotychczasowe środki reklamy.

Amerykański szarlatan

Barnum, którego nazwisko jest już synonimem, równie reklamowe, jak i bezsensowne, nieraz reklamy, musiałby bowiem ze wstydem przyznać, że nie on już pod tym względem ma pierwsze miejsce.

Czegoż to bowiem ludzie nie wymyślają?

CDKA w Pradze! Tłumy ludzi wędrowały na boisko „Sparty”, by „naocznie” stwierdzić jak sznurkowe siatki na bramkach usuwa się i zastępuje drucianymi, gdyż według „reklam” siła „strzałów” Fedorowa, czy Bobrowa miała być tak wielka, iż piłka przerywała sznurki.

Mówiono także o tym, że słupki bramkowe i poprzeczki trzeba zmocnić żelaznymi prętami, w przeciwnym bowiem razie piłkarze sowleccy siłą swoich strzałów mogliby je połamać.

No i oczywiście... że tak nie było

CDKA był zespołem dobrym, nawet bardzo dobrym, wygrał po ciężkiej i równorzędnej walce ze „Spartą”, ale przegrał w Morawskiej Ostrawie i Bratysławie tak zresztą jak przegrać może każdy, nawet najlepszy zespół. Mniej więcej taka sama reklama towarzyszyła występom Dynamo w Szwecji. Wiemy już o tym, że posadzono piłkarzy radzieckich, iż siłą swoją czerpią z tajemniczych pigulek politykanych przed meczem... Wschodnie dziennikarze, poznali już tajemnicę tych pigulek, dających niesamowitą energię i w Szwecji w dwa dni po występie Dynamo można było kupić już „pigulki Dynamo”, inaczej nazwane „Atomowe pigulki”.

Jak już zdołano stwierdzić — „atomowe pigulki” dają taką siłę, że z dwóch ludzi, z których jeden zżywał a drugi nie, ten który zżywa nabiera drugiego o całe 50 metrów. Oczywiście, że ta „budła” miałaby nawet uzasadnienie w chwili gdyby walczyli przeciwko sobie młodzieniec i starzec.

Polak w reprezentacji hokejowej Kanady

Kanada dokonała już wyboru hokeistów, którzy bronić będą barw swojego kraju na olimpijskich igrzyskach zimowych w St. Moritz.

W składzie tym, w którym brak jest „zawodników” obok zwycięzcy Allan Cupu Montreal Royals zawodowcy, widnieją również nazwisko Polaka Molinskiego.

Skład ten przedstawia się następująco:

bramkarze: Tref i Robson, obrońcy: Frenedte, Lacompte, Lewis, Maitland, Molinski, napastnicy: Brooks, Lemehick, Moore, Kleppe, Taylor, Forbes, Garzo, Richer, Schulz, Seymour.

A pro pos „budła”. Powracamy znów do Pragi.

W chwili, gdy wiadomo było że ze względu na kontuzję, CDKA nie będzie grał przeciw Slavi, po Pradze rozszedła się „plotka”, że w miejsce CDKA przyjdzie do Pragi na mecz ze Slavią „Dynamo”. Byli nawet w stolicy Czechosłowacji tacy, którzy już widzieli zawodników Dynamo nad Wehawą. Później „skorygowano” tę plotkę twierdząc, że nie całe Dynamo, jedynie tylko 4-ch zawodników, mających zastąpić kontuzjowanych piłkarzy CDKA zjawić się ma w Pradze.

I znów byli tacy, którzy nietylko widzieli, nawet rozmawiali z piłkarzami Dynamo (oczywiście w Pradze). Tymczasem Dynamo, po rozegraniu meczów w Szwecji i Norwegii odjechało do domu.

Jesteśmy w Szwecji. To wcale nie plotka, że 2 rodziny tworzą już połowę narodowej reprezentacji piłkarskiej.

Chodzi tu o braci Nordallów i Nilssonów. Jedna i druga rodzina chlubi się 3-ma doskonałymi piłkarzami i istotnie, w ostatnim meczu Szwecji przeciwko Anglii grało 3-ch Nordallów i 2-ch Nilssonów.

W 10-tkę gra się lepiej

Tak przynajmniej było na meczu Walla-Szkocja. Przegrany przez Szkocję 1:2.

Otóż w chwili, gdy Szkocja grała bez swojego obrońcy Forbesa, który doznał poważnej kontuzji głowy (do-

piero po 15-tu minutach w miejsce jego wszedł rezerwowy) wtedy Szkotom udało się wyrównać na 1:1 i utrzymać przez cały okres gry w 10-tkę wynik remisowy.

Zwycięską bramkę dla Walii zdobył już w chwili, gdy Szkocja grała w pełnej sile 11-tu, Ford.

To im zaszkodziło

W Anglii komentuje się żywo ostatnią wysoką klęskę Charltonu 0:5 z reprezentacją Łutychu.

Okazuje się, że powodem tak wysokiej przegranej oprócz licznych rezerw był fakt, że drużyna Charltonu... przejadła się zbyt. Anglicy, którzy u siebie muszą znosić ograniczenia aprowizacyjne, stwierdzili z przyjemnością, że w Belgii wszystko można dostać i podjęli sobie tak obficie, że długo na boisku ruszać się nie mogli.

Coś nie coś z Hiszpanii

Od przegranych w Portugalii z Irlandią nie wiele słyszy się o futbolu hiszpańskim, uchodzącym ongiś za jeden z najlepszych w Europie.

W mistrzostwach tamtejszych na czele ligi znajduje się Valencia ale słynny F. C. Barcelona, o słabym starcie mistrzowskim, zdołała wejść na pozycję vice-leadera.

Bardzo dobrze w mistrzostwach spisuje się Celta de Vigo, natomiast słynny A. C. Bilbao przechodził znaczący kryzys i dopiero po pozyskaniu doskonałego trenera angielskiego

Bagssa wierzy, że odzyska swoją utraconą pozycję tym bardziej, że przedstawia się zupełnie na modny obecnie w Europie system W. M.

Jeszcze o systemie „W M”

Francuski dziennikarz Hanot dowodzi, że tym systemem najlepiej grają Cześć. Dlatego też tłumaczy np. świetną pozycję Chaux de Fonds w mistrzostwach Szwajcarii faktem, iż trenerem tego zespołu jest słynny ongiś piłkarz czeski Sobotka, który Szwajcarów nauczył grać systemem „WM”.

My pytamy się tylko, skąd Sobotka właśnie typowy przedstawiciel starej czeskiej szkoły z przed laty okragło 20-tu, mógł nauczać systemem „WM”?

„Liga piłkarska Europy”

Na końcu, najbardziej sensacyjna plotka.

Oto jedno z pism szwedzkich podaje że wg. wiadomości z młarodajnych źródeł, mistrzostwa świata nie będą rozegrane, natomiast zarówno w Ameryce jak i w Europie, stworzy się ligę piłkarską. W skład której wejdą po 2 drużyny ze wszystkich krajów.

Pismo szwedzkie zastanawia się nad tym, jak wyglądałaby taka liga piłkarska w Europie i wymienia szereg nazw klubów jako bezspornie wchodzących w skład tej „ekstraklasy Europy”.

Oto one: Arsenal i Liverpool, wzgl.

Mistrz... aż na 17-tym miejscu Rekord Arsenalu: 16-cie meczów bez porażki!

Nieraz zawody rozgrywane w czasie mrozu i burzy śnieżnej toczą się w takich warunkach, że wprost bohaterstwem jest wyjście na boisko. Za to tytuł mistrza zdobyty w lidze angielskiej, mówi bez porównania i daje bez porównania więcej, aniżeli we wszystkich innych krajach Europy. Tegoroczne wyniki Arsenalu spowodowały wybitne wzmoczenie frekwencji; klub ten uciulał sobie spory grono groza i chce go rozsądnie inwestować, przystępując do rozszerzenia stadionu, który przewiduje 80 tysięcy miejsc siedzących. Zdarza się bowiem ostatnio bardzo często, że prawie połowa widzów zmuszona jest odejść od bram stadionu, gdyż zabrakło miejsca. Na przedostatnim meczu mistrzowskim, kiedy to Arsenal grał przeciw Blackpoolowi, bramy stadionu zamknęto już na 2 godziny przed meczem. Wielu więc ludzi nie widziało, jak „kanonierzy” mimo wysokiego poziomu gry długo nie mogli przełamać twardej obrony Blackpoolu i dopiero bramka z rzutu karnego za rękę Haywarda, zdobyta przez Rooke'go, dała Arsenalowi prowadzenie. Po zmianie stron Ropez

podwyższył na 2:0 po klasycznym ataku: Mercer—Rooke—Lewis i stan ten utrzymywał się jeszcze na 7 minut przed końcem gry. Wtedy to dopiero Mc. Inghosh zmniejszył porażkę na 2:1.

Sytuację w lidze angielskiej najlepiej ilustruje tabela:

Arsenal	16	27	29:8
Preston	16	23	25:22
Burnley	16	21	20:11
Blackpool	16	20	21:12
Aston Villa	16	19	26:21
Derby County	16	19	23:18
Wolveshampton	16	19	37:38
Middlesbrough	16	18	31:24
Manchester City	16	17	24:18
Chelsea	16	17	22:25
Charlton	16	17	26:30
Everton	16	16	17:22
Manchester United	16	15	31:24
Portsmouth	16	15	22:19
Huddersfield	16	15	24:24
Sunderland	16	15	24:27
Liverpool	16	15	23:26
Sheffield United	16	14	21:32
Blackburn	16	12	21:20
Stoke City	16	11	13:28
Grimstey	16	9	40:29
Bolton Wanderers	16	8	15:29

Anglia odparła znów atak na niezdobytą twierdzę futbolu

Anglia-Szwecja 4:2 (2:1)

Londyn (Obsł. wł.). Dwa wielkie wydarzenia w ub. tygodniu zaprzętały umysł Anglików: ślub ks. Elżbiety i... mecz międzypaństwowy: Anglia—Szwecja. Rzecz jasna, że pierwsze z nich swoim ogromem i blaskiem przyćmiło zupełnie drugie, tak iż na stadionie w Highbury zjawili się zaledwie 40.000 widzów, choć przed 12 dniami od bram tego stadionu odeszło przeszło 20.000 widzów, nie mogących uzyskać biletów wstępu na mecz: Arsenal—Chelsea.

Szwedzi przybyli do Londynu własnym statkiem „Saga”, wiozącym również rodzinę królewską na uroczystości weselne i mnóstwo prezentów tak dla księżniczki, jak i dla jej męża ks. Filipa Mountbattena. Już przedtem wysłano do Anglii „na zwłady” prezesa komisji technicznej Szwedzkiego Zw. P. N., Kocka (słynny ongiś skrzydłowy AIK) oraz trenera drużyny narodowej, Anglika Raynora. Byli oni świadkami meczu: Anglia—Irlandia (2:2) i patrząc na grę Anglików w tym meczu twierdzili zgodnie, że i Szwecja może uzyskać z Anglią wynik remisowy. „Opinia” szwedzka nie była jednak tak optymistycznie nastawiona; liczone się ogólnie z przegraną z różnicą 2 bramki zwłaszcza po dwóch kolejnych wysokich zwycięstwach 5:1 „Dynamo” nad czołowymi zespołami Szwecji. Istotnie Szwedzi przegrali w tym stosunku —

choć szanse meczu ważyły się długo. Anglicy, prowadząc długi okres po przerwie 3:2, bronili się stale przed wyrównaniem i dopiero w ostatniej minucie meczu zdobyli czwartą bramkę, przy czym na usprawiedliwienie bramkarza szwedzkiego trzeba podać fakt, że nie widział on prawie zupełnie piłki (było już dobrze ciemno i był zastonięty).

W tym meczu, w którym Anglii udało się znów odeprzeć atak na niezdobytą dotąd twierdzę futbolu, skład drużyny były następujące:

Anglia: Swift (Manchester City) — Scott (Arsenal), Hartwick (Middlesbrough) — Taylor (Liverpool), Franklin (Stoke City), Wright (Wolverhampton) — Finney (Preston E. E.), Mortenson (Blackpool), Lawton (Chelsea), Mannion (Middlesbrough) i Langton (Blackburn).

Widzimy więc, że nieobecność Matthews na prawym skrzydle spowodowała przesunięcie na tej pozycji Finney'a, którego miejsce na lewej stronie zajął młody Langton.

Szwecja: Lindberg (Malmö) — Knut Nordhal (Kam.-Norrköping), E. Nilsson (Malmö) — Anderson (AIK) B. Nordhal (Degerfors), Emmanuelsen (Göteborg) — Matenson (Helsingborg), Green (Göteborg), G. Nordhal (Norrköping), Liedholm (Norrköping), I. Nilsson (Malmö).

Z zespołu Norrköping wstawiono

Charlton (Anglia); Dynamo i CDKA (Zw. Radziecki); Lille i Reims (Francja); Sparta i Slavia (Czechosłowacja); Rapid i Sportklub (Austria); Ujpesti i Ferenczwarosi (Węgry); Kamraterna Nordköping Malmö (Szwecja); Partyzant i Dynamo (Zagrzeb) (Jugosławia); F. C. Torino i Juventus (Włochy) i t. d.

60 LEKKOATLETÓW SZWEDZKICH STARTOWAĆ BĘDZIE W IGRZYSKACH W LONDYNIE

Szwedzki związek lekkoatletyczny postanowił, że na najbliższe Igrzyska Olimpijskie w Londynie, wyśle 60 zawodników. Na okres przygotowawczy przed Igrzyskami zostało powołanych 55 biegaczy, 17 skoczków, 21 młotaczy i 10 bojujcow.

*

UJPESTI ZAPROSZONY DO FRANCJI

Zeszlóroczny mistrz węgierski Ujpesti, zaproszony został do Francji, gdzie rozegra mecz przeciw Roubaix i Stade Français.

*

MEKSYK ZAPROSIL RÓWNIEŻ PIŁKARZY CZESKICH

Wiemy już, że Polski Związek Piłki Nożnej otrzymał zaproszenie z Meksyku na szereg występów naszej reprezentacji piłkarskiej w styczniu przyszłego roku.

Takie samo zaproszenie nadeszło również pod adresem czechosłowackiego związku piłki nożnej — i jak się dowiadujemy z głosów prasy czeskiej, — prawdopodobnie „Sparta” wyjedzie w najbliższym czasie na tournée do drugiej półkuli.

Meksykańczycy po Ferenczwarosi będą mieli znów możność porównania swojej klasy z klasą europejską.

*

SZWAJCARIA GROMI AUSTRIĘ

W drugim meczu międzypaństwowym hojeka na lodzie, rozegranym w Zurychu, Szwajcarzy odnieśli jeszcze wyższe zwycięstwo (poprzedni wynik 6:2, na korzyść Szwajcarii, po dalszym już w poprzednim numerze), gromią reprezentację Austrii 12:0 (4:0, 5:0, 3:0).

BOHEMIANS PROTESTUJE

W lidze czeskiej zanotowano pierwszy protest w tym sezonie: młodzieńcy Bohemians żąda unieważnienia ostatniego meczu przeciw Trnawie, podając m. in. jako okoliczność, że sędzia tego spotkania dr Nekar sędziował pod presją, gdyż podczas przerwy oświadczone mu ze strony gospodarzy spotkania, że za jego bezpieczeństwo nie bierze się odpowiedzialność.

Pisma czeskie komentując ten wypadek, żądają jak najsurowszych kar wobec winnych i przypominają głośną aferę zeszlóróczną, w wyniku której 3 kluby ligowe znalazły się poza czołową klasą czeską.

Dziennik „Svobodne Slovo” kończy swój artykuł na temat meczu Trnava—Bohemians słowami: „karać najsurowiej i bezwzględnie, oto jedyna odpowiedź na huligaństwo w sporcie”.

tedy do reprezentacji tylko 3 zawodników, natomiast z drużyny Szwecji, która grała przeciw Polsce, w meczu londyńskim grali: Lindberg, E. Nilsson, K. Nordhal, Anderson, B. Nordhal, G. Nordhal, Liedholm i S. Nilsson.

Mecz wygrał dla Anglii... Mortenson. Zdobyl on sam 3 bramki, a 1 czwarta była właściwie jego dziełem: w chwili oddawania strzału bowiem został potrącony nieprzepisowo przez Nilssona i upadł na polu karnym, za co sędzia Webb (Szkocja) podyktował rzut karny przeciw Szwecji, który Lawton zamienił na bramkę. Sędzia „zrewantował się” później Anglii, dyktując (po przerwie) rzut karny przeciw gospodarzom za nieprzepisowe potrącenie Nordhala na polu karnym; również z tej „jedynastki” padła bramka (druga dla Szwecji), a jej zdobywcą był Green.

Na pierwszą bramkę w meczu: Anglia—Szwecja czekali widzowie do 13 minut; wtedy to po dobrej centrze Finney'a, Mortenson po raz pierwszy umieścił piłkę w siatce Lindberga. Bramkarz szwedzki był jednym z najlepszych zawodników swej drużyny, oprócz Lindberga wyróżnił się w zespole szwedzkim: Anderson w pomocy oraz środkowa trójka ataku. W drużynie angielskiej obok najlepszego Mortensona wyróżnił trzeci „czwórka” obrońcy (Franklin grał rolę trzeciego obrońcy) i lewą stronę napadu: Mannion—Langton.

Zbik rozstrzyga o wyniku meczu:

Kraków-Gdańsk 10:6

Pierwsze w tym sezonie międzymiastowe spotkanie rozstrzygnął Kraków na swoją korzyść, a wynik spotkania był owacyjnie witany przez czterotysięczną rzeszę widzów, dla których zwycięstwo było miłą niespodzianką, gdyż przed meczem ogólnie typowano remis. Krakowianie zdecydowanie górowali w wagach lekkich i wysoko prowadzili 8:2. Do wagi półśredniej włącznie gdańszczanie nie uzyskali ani jednego zwycięstwa, oddając w wagach muszej i koguciej po dwa punkty v. o. z powodu nadwagi. Dopiero waga średnia przyniosła gościom pierwsze zwycięstwo i poprawę wyniku na 8:4. Po zwycięstwie Merlińskiego w półciężkiej wynik był niemal pewnikiem — remis 8:8. Lick wicemistrz Polski powinien był rozstrzygnąć na swoją korzyść i zdobyć dwa punkty. Tymczasem...

„as” gdańszczan zawiódł i nie tylko że skapitulował, ale przegrał przez k. o. w pierwszym starciu po minucie walki.

Najpiękniejszą walkę z ósemki krakowskiej stoczył Szczerbowski, któremu definitywnie można przyznać tytuł mistrza Krakowa w swojej wadze.

Piszczka też zaliczamy do czołowych zawodników sobotniej ósemki. Trzecim zasługującym na wyróżnienie był Przybyłowicz, dobry taktik, mający wielką przewagę w trzeciej rundzie, w której to dwukrotnie posłał gdańszczanina na deski.

Stysiał jeszcze raz dowiódł bezkonkurencyjnej kondycji, mało jednak atakował.

Osobne miejsce musimy poświęcić Żbikowi. Zdawać się mogło, że walczył bojaźliwie. Nie — wręcz prze-

ciwnie — walczył mądrze. Przeciwnik jego górował wzrostem, długością rąk no i... dyplomem wicemistrza. Wiślak walczył uważnie uzyskując przewagę momentalnie ją spotęgował ze „zbicią” iście przebiegłością, „skończył przeciwnika”.

Z gości wyróżnili się: Zieliński, Wołyński i Byzowski. Zieliński zademonstrował wszechstronne ciosy, był szybszym od krakowianina, spokojniejszym. Wołyński — dysponuje silnym ciosem, zwłaszcza z prawej ręki, i jest dobrze usposobiony kondycyjnie.

Buzowski dobry technik, wytrzymały mający doskonale opanowane ciosy z oburęk.

Przebieg i charakterystyka walk: Waga musza: Przybyłowicz (Kr.) — Iwański (Gdańsk). Przybyłowicz wygrywa v. o. z powodu nadwagi Iwańskiego, a w towarzyskiej zdobywa zwycięstwo na pkt.

Waga kogucia: Przybyłski (Kr.) — Zieliński II (Gdańsk). Przybyłski zwycięża bez wysiłku v. o. z powodu nadwagi przeciwnika, a przegrywa na punkty w towarzyskiej.

Waga piórkowa: Piszczek (Kr.) — Wołyński (Gdańsk). Remis

Waga lekka: Szczerbowski (Kr.) — Buzowski (Gdańsk). Najładniejsza walka dnia. Szczerbowski kończy przeciwnika przez k. o. w drugiej rundzie.

Waga półśrednia: Stysiał (Kr.) — Musiał (Gdańsk) remis.

Waga średnia: Matuła (Kr.) — Rajski (Gdańsk). Zwycięża Rajski. Matuła wykazał duże braki techniczne i walczył b. bojaźliwie.

Waga półśrednia: Kolut (Kr.) — Merliński (Gdańsk). Kolut walczył bez taktyki. Nie trzyma dystansu. — Przegrywa w drugiej rundzie przez k. o.

Waga ciężka: Żbik (Kr.) — Lick (Gdańsk). Atakuje Lick, a widząc, że Żbik unika walki, lekceważy przeciwnika i zapomina o kryciu. Żbik wykorzystuje moment, ciosem w ucho rzuca przeciwnika na deski, a w chwilę później kończy wygrywając z wicemistrzem Polski przez k. o. w pierwszej rundzie.

Czy... Sokołowski będzie trenował Siemianowiczankę?

Od kierownictwa sekcji hokeja na lodzie TS Wisła, otrzymaliśmy następujące sprostowanie:

„W związku z powtarzającymi się pogłoskami w prasie, a przede wszystkim w związku z niedawnym artykułem nt.: „Sokołowski trenuje Siemianowiczankę”, kierownictwo hokeja na lodzie TS Wisła wyjaśnia, że wszyscy zawodnicy za wyjątkiem Bolesława Kolasy, który uzyskał zwolnienie, są w dalszym ciągu czynnymi zawodnikami TS Wisła i nie noszą się z zamiarem zmiany barw klubowych”.

Zarząd TS Wisła ubolewa, iż w prasie pojawiały się pogłoski narażające jej sekcję hokeja na lodzie na straty moralne i dla wrażliwych sytuacji. Że skład drużyny hokejowej Wisły w sezonie 1947/48 będzie przedstawiał się następująco: Bieńek, Lachek (bramka), Sokołowski, Bała, Cłowski (obrona), Olejowski, Korzeniowski, Kowalski, Peter, Aseńko, Dziubiński, Miącz (napad).

DOROCZNE ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE TS WISŁA, odbędzie się w poniedziałek, dnia 8 grudnia 1947 roku w sali teatru „Groteska”, przy ul. Skarbowej 2. — Początek Walnego Zgromadzenia o godz. 9.30

Wisła prowadzi w rozgrywkach siatkówki

W niedzielę rozpoczęto — przy dużym zainteresowaniu — rozgrywki piłki siatkowej o mistrzostwo KOZPR w kl. „A”. — Już po pierwszych meczach, w których bierze udział 6 drużyn, można zobaczyć, że walka o pierwsze miejsce rozegra się między Wisłą, AZS i Olszą, 3 pozostałe zaś drużyny, a to: Cracovia, KHS i PMS odegrają w mistrzostwach pośledniejszą rolę.

Z wyjątkiem Olszy, która gra w składzie z poprzedniego roku, pozostałe drużyny zostały wybitnie odmłodzone.

W pierwszą niedzielę mistrzostw, rozegrano 5 spotkań, w których padły następujące wyniki:

Wisła—PMS 2:0 (15:11, 15:6), Olsza—KHS 2:1 (11:15, 15:10, 15:3). W meczu tym zanosilo się na sensację, gdyż HKS wygrał 1-szego seta, jednak wejście Kleina przechyliło z miejsca szalę na rzecz Olszy, która wygrała 2 następne sety i spotkanie. Wisła—Cracovia 2:0 (15:8, 15:9), AZS—HKS 2:0 (15:8, 15:10), Olsza—Cracovia 2:0 (15:13, 15:9).

Regulamin konkursu:

„Zgadnij kto wygra”

Dziś umieszczamy 5 kupon stałego konkursu „Zgadnij kto wygra”. Konkurs organizuje Polski Komitet Olimpijski. Dochód na Fundusz Olimpijski.

Regulamin konkursu:

Mecz zapasniczy, spotkania piłkarskie i Ligi Koszykowej, odbywające się w niedzielę, dnia 30 listopada br. są przedmiotem konkursu „Zgadnij kto wygra”.

1. W umieszczonym poniżej kuponie powinienś podać przewidywany przez ciebie wynik wszystkich 12 spotkań.

2. Na pierwszym miejscu figurują drużyny, na których boisku odbywa-

ją się zawody. Jeżeli przewidujesz, że wygra drużyna figurująca na pierwszym miejscu, oznacz w kolumnie „A” ten wynik cyfr „1”, jeżeli zaś przewidujesz — remis — to oznacz ten wynik cyfrą „X”. Cyfrą zaś „2” oznacz wygraną drużyny przeciwniej (w spotkaniach Ligi Koszykowej nie ma remisów). — Cyfry „1”, „X”, „2” umieszczaj w odpowiedniej rubryce.

3. Do twojej dyspozycji są trzy kolumny A, B, C — każdą z nich możesz wypełnić inaczej, podając trzy różne przewidywania wyników. Za każdą wypełnioną kolumnę mu-

sisz wykupić jeden znaczek olimpijski za 20 zł.

4. Następnie wpisz czytelnie w odpowiedniej rubryce swoje nazwisko i adres.

5. Wypełniony kupon złoż do czwartku dnia 27 listopada do godziny 17-ej w jednej z poniżej podanych firm (kuponów pocztą przesyłać nie wolno).

6. Składając kupon powinienś wykupić odpowiednią ilość znaczków olimpijskich zależnie od ilości wypełnionych kolumn. Znaczki te przechowaj, gdyż są one dowodem złożenia kuponu oraz podstawą do odbioru nagrody.

7. Po niedzielnych zawodach sprawdź wyniki (publikowane one będą w naszym dzienniku). Jeżeli zgadłeś 12 względnie 11 wyników, zgłoś się do firmy, w której złożyłeś kupon do środy 3 grudnia, godziny 14-ej, podając swoje nazwisko, imię i adres. Po tym terminie nie będą przyjmowane zgłoszenia ani reklamacje.

8. We czwartek, dnia 4 grudnia opublikujemy wysokość nagród pieniężnych oraz podamy numery kuponów, które zdobyły nagrody. Nagrody przesyłane będą za pośrednictwem P. K. O.

Nasze „typy”

Co tydzień staramy się ułatwić naszym P. T. Czytelnikom, biorącym udział w konkursie „Zgadnij kto wygra” typowanie wyników i co tydzień „przekonujemy się, jak nawet tzw. „pewniaki” zawodzą. Wprawdzie tych „fuków” tj. najmniej spodziewanych wyników jest coraz mniej — jednak właśnie one czynią ten konkurs prawdziwym konkursem „zgadnij kto wygra” i dlatego „zgadujemy dalej”.

„Zgadrywanka” w najbliższym konkursie jest o tyle ułatwiona, że mamy już kilka „murowanych pewniaków”. Dotyczą one Ligi Koszykowej, w której: 1-o nie ma remisów i co do której „objaśnienia” daje nam autor artykułu pt. „Omawiamy szanse paższej Ligi Koszykowej”. Jak wynika z treści wym. artykułu nie zawahamy się w rubrykach meczów YMCA — TUR, Wisła — AZS i Znicz — AZS postawić w 2-ch pierwszych wypadkach „1” — a w 3-cim „2” typując w ten sposób zwycięstwa YMCA, Wisły i AZS (W-wa).

Mając już w ten sposób 3 „pewne typy” łatwiej będzie nam „wykombinować” pozostałe możliwości. A więc:

POLSKA — CZECHOSŁOWACJA w zapasach. Zdaniem znawców mamy szanse na zwycięstwo, choć przeciwnik nasz nie należy do słabych. Dla ostrożności wpisujemy więc: „1” i „2” (w drugiej kolumnie).

WARTA — WISŁA. Jakkolwiek dotychczasowa pozycja i własny teren przemawiają za Wartą, to jednak zwycięstwo drużyny krakowskiej nie jest wykluczone. Trzebażby znów „ubezpieczyć się” na wypadek wygranej „Wisły”, wpisując w jednej kolumnie „1”, a w drugiej „2”.

LECHIA — LEGIA. Obie drużyny finiszują wspólnie. Czyżby więc miały podzielić się punktami. Jeśli tak, to „X”.

TARNOWIA — WIDZEW. Opowiadamy się za zwycięstwem gospodarzy. A więc „1”.

PAILDON — SIEMIANOWICZANKA. Leader i wiceleader tabeli grupy II-giej SI. OZPN idą „leś w leś”. Własny teren przemawia za Paildonem. Zatem „1” wzgl. „X”.

POGOŃ (Kat.) — BBTS. Wygra Pogoń. A więc „1”.

ŚLĄSK (Tarn. Góry) — HUTA POKÓJ. Tu znów goście (Huta Pokój) są faworytem. Piszemy tedy: „2”.

PTC — TUR. PTC nie spało się w ostatnim meczu przeciw Concordii, podczas gdy TUR wygrał z ZZK. — „Stawiamy” zatem na TUR i piszemy „2”.

Wreszcie: **WARTA — KKS (koszyk. kółka)**. To najtrudniejsza pozycja obecnego konkursu. Tu także radzimy „ubezpieczenie się” tj. wpisanie w jednej kolumnie „1”, a w drugiej „2”.

Bluletyn z „frontu konkursowego”

Tak, jak w ub. tygodniu — tak i obecnie — celem lepszego zorientowania Uczestników Konkursu

„ZGADNIJ, KTO WYGRA” będzie umieszczony w oknie wystawowym jednej z Firm, przyjmującej odpowiedzi (kupon) konkursowe, mianowicie w F-mie Aleksander Gramatyka

Mały Rynek 7,

„BIULETYN KONKURSOWY”.

Polegać on będzie na tym, że na tablicy podawane będą ilości głosów, opowiadających się za zwycięstwem poszczególnych drużyn.

Mozna będzie więc łatwo na podstawie zapodanych w ten sposób ilości głosów, zorientować się co do szans drużyn walczących i ułatwić sobie typowanie wyników.

A z tym od poniedziałku przeglądamy „biuletyn konkursowy”, w którym „zmiany” zaznaczane będą co godzinę.

Podajemy jeszcze raz wykaz firm przyjmujących odpowiedzi konkursowe (kupon):

REDAKCJA „START” BASZTOWA 15, POLSKI ZWIĄZEK TURYSTY-

CZNY, SZPITALNA 30.

„TON” TOMASZA 26.

ALEKSANDER GRAMATYKA, MAŁY RYNEK 7.

W Firmach tych są do dyspo-

zycji P. T. Uczestników Konkursu kupony konkursowe.

Tamże szczegółowe informacje i objaśnienia.

SPÓŁDZIELNIA „SPORT” RYNEK GŁÓWNY 6.

Walny Zjazd Związku Robotn. Stow. Sport.

Walny Zjazd ZRSS odbędzie się w dniach 24 i 25 stycznia 1948 r. w Warszawie. W związku z powyższym odbywają się we wszystkich Okręgach Zjazdy Okręgowe, a Podokręgach Konferencje przedjazdowe Oddziałów. Konferencje przedjazdowe Oddziałów (Podokręgów) wybierają: Zarząd Podokręgu, Komisję Rewizyjną, delegatów na Zjazd Okręgowy i delegatów na Zjazd Walny. Zjazdy Okręgowe wybierają: Radę Okręgową i Komisję Rewizyjną, po czym Rada Okręgowa powołuje Zarząd Okręgu.

Terminarz:

23. XI. 47: Konferencja przedjazdowa Oddziału w Nowym Sączu,

15. XII. 47: Konferencja przedjazdowa Oddziału w Krakowie,

28. XII. 47: Zjazd Okręgowy w Krakowie,

24 i 25 stycznia 1948: Walny Zjazd w Warszawie.

Konferencja Podokręgu ZRSS

w Tarnowie

W niedzielę, dnia 16 listopada br., odbyła się w Tarnowie konferencja

robotniczych klubów sportowych, zrzeszonych w ZRSS z udziałem delegatów OM TUR i ZWM oraz przewodniczącego Okręgu ZRSS, Kotarby. Po złożeniu sprawozdania z działalności i odczytaniu projektu statutu ZRSS wybrano nowy Zarząd w składzie: Makowski Jan, przewodniczący (Metal), Pisarski Jan, zastępca przew. (ZWM), Martyka Jan, sekretarz (OMTUR), inż. Chruściel Kaz., skarbnik (OZET), Zaczekiewicz Roman, gospodarz (OMTUR), zastępcy: Banaszkiewicz Stanisław (OZET), Sowa Kazimierz (OMTUR), Witkiewicz Zdzisław (ZWM). Komisja rewizyjna: Kłus Piotr (Metal) przewodniczący, Pękała Władysław (ZWM), Walat Tadeusz (OMTUR). — Delegaci na Zjazd Okręgu ZRSS w Krakowie: Zaczekiewicz, Pisarski, Martyka. Delegaci na Walny Zjazd do Warszawy: Zaczekiewicz i Pisarski.

Adres sekretariatu Podokręgu ZRSS: Tarnów, Krakowska 4.

„SPORT”

SPÓŁDZIELNIA WYTWÓRCZO-HANDLOWA ORGANIZACJY SPORTOWYCH WOJEW. KRAKOWSKIEGO odp. udział w Krakowie. — Telef. nr 542-12

poleca na sezon zimowy

NARTY NAJLEPSZEJ PRODUKCJI (JESIONOWE, HIKOROWE i KLEJONE), KIJKI, WIĄZANIA, SMARY, WIATRÓWKI, SPODNI i BUTY NARCIARSKIE, RĘKAWICE, SWETRY i T. P., i T. P. wszystko najlepszej jakości i po najniższych cenach. 4101kr

Adres: Rynek Główny 6